

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 38.242/1

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 17 maart 2005 door de Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "tot bepaling van de nadere regels voor de aanvraag en de afgifte van het stedenbouwkundig attest", heeft op 3 mei 2005 het volgende advies gegeven:

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1. Zoals in het opschrift ervan wordt aangegeven, strekt het om advies voorgelegde ontwerp ertoe de nadere regels vast te stellen voor de aanvraag en de afgifte van het stedenbouwkundig attest. Voor het vaststellen van de regeling wordt een onderscheid gemaakt tussen het nieuwe vergunningensysteem (artikelen 1 tot 4 van het ontwerp), de overgangsfase (artikelen 5 tot 9) en het oude vergunningensysteem (artikelen 10 tot 16).

2.1. De artikelen 1 tot 9 van het ontwerp vinden rechtsgrond in artikel 135, § 2, derde lid, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening. De artikelen 10 tot 16 van het ontwerp vinden rechtsgrond in artikel 63, § 1, 4° en 6°, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996.

2.2. Niet duidelijk is welke de rechtsgrond is voor artikel 17 van het ontwerp. Dat artikel luidt:

"Aanvragen tot stedenbouwkundige attesten die betrekking hebben op werken, handelingen of wijzigingen, waarvan de aanvragen om stedenbouwkundige vergunning behandeld worden overeenkomstig artikel 127 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zijn onontvankelijk".

In de bij de aanvraag gevoegde nota aan de leden van de Vlaamse regering wordt dat artikel als volgt toegelicht:

"Aangezien

- 1° over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning ingediend in toepassing van artikel 127 DORO beslist wordt door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar;
- 2° het de bedoeling van stedenbouwkundige attesten is om aan te geven of een definitieve aanvraag kans op slagen heeft;

heeft het geen zin om dergelijke aanvragen tot stedenbouwkundig attest door het schepencollege te laten behandelen. Dit gebeurde onder de vroegere regeling trouwens ook niet.

.../...

Gebruikelijk is in dit geval dat de aanvrager een principesaanvraag tot de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar richt, waarna deze de adviezen van het college van burgemeester en schepenen en de adviesverlenende instanties inwint".

Blijkens deze toelichting zou het de bedoeling zijn de bewuste aanvragen die bij het college van burgemeester en schepenen worden ingediend, niet ontvankelijk te verklaren. De ontworpen bepaling weerspiegelt die bedoeling echter niet volkomen. Zij is algemeen gesteld (de voorwaarde dat het om een aanvraag bij het college van burgemeester en schepenen moet gaan, komt er niet in voor), en bestempelt alle aanvragen tot stedenbouwkundige attesten "die betrekking hebben op werken, handelingen of wijzigingen, waarvan de aanvragen om stedenbouwkundige vergunning behandeld worden overeenkomstig artikel 127 van het decreet van 18 mei 1999" als niet ontvankelijk. Overigens wordt in de ontworpen regeling geen melding gemaakt van het eveneens in artikel 127 geregelde geval dat de aanvrager een publiekrechtelijke rechtspersoon is.

Op grond van artikel 135, § 2, van het decreet van 18 mei 1999 is alleen het college van burgemeester en schepenen gemachtigd om een stedenbouwkundig attest af te geven⁽¹⁾, met de daaraan verbonden gevolgen⁽²⁾. Aangezien het echter niet de bedoeling van de decreetgever kan zijn geweest het college van burgemeester en schepenen de bevoegdheid te geven om een bindend stedenbouwkundig attest af te geven in een geval waar niet het college, doch een andere instantie - de regering, de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar - door de decreetgever is aangewezen om de vergunning af te geven, moet de mogelijkheid geschapen door artikel 135, § 2, van het decreet van 18 mei 1999 los worden gezien van de gevallen bedoeld in artikel 127, § 1, van dat decreet. Er kan dus van worden uitgegaan dat in die gevallen het afgeven van een stedenbouwkundig attest niet mogelijk is.

(1) Vergelijk met artikel 63, § 1, 5°, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, dat de Vlaamse regering ermee belast de instanties aan te wijzen die de stedenbouwkundige attesten afgeven.

(2) Vergunningsaanvragen die in overeenstemming zijn met een gunstig stedenbouwkundig attest en ingediend worden binnen de geldigheidsperiode ervan, kunnen in principe niet worden geweigerd tenzij de plannen of de reglementering gewijzigd zijn (*Parl. St.*, Vl. Parl., 1998-1999, nr. 1332/1, 67).

Indien het de bedoeling van de regering is die uit het decreet van 18 mei 1999 voortvloeiende gevolgen duidelijker tot uiting te brengen, dient artikel 17 beter te worden afgestemd op de artikelen 127 en 135 van dat decreet. Dat kan door artikel 17 bijvoorbeeld als volgt te redigeren:

"In de gevallen bedoeld in artikel 127, § 1, van het decreet van 18 mei 1999, kan geen stedenbouwkundig attest worden afgegeven".

Indien die suggestie wordt gevolgd, zal in de aanhef ook melding dienen te worden gemaakt van artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en van artikel 127, § 1, van het decreet van 18 mei 1999.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

1. In het vierde lid van de aanhef dient te worden geschreven "het advies" in plaats van "het akkoord".

2. De vijfde aanhefverwijzing stelle men als volgt:

"Gelet op advies 38.242/1 van de Raad van State, gegeven op 3 mei 2005;".

Artikel 1

In artikel 1 dient het opschrift van het decreet van 18 mei 1999 te worden vermeld, doch in de andere artikelen volstaat het kortweg te verwijzen naar "het decreet van 18 mei 1999" (zie de artikelen 3, 5, 7, 10, 14 en 17).

Artikel 3

1. In plaats van "artikel 111, § 4 en 5, van het decreet" dient in dit artikel te worden geschreven: "artikel 111, §§ 4 en 5, van het decreet". Dezelfde opmerking geldt voor de artikelen 7 en 14 van het ontwerp.

2. In een normatieve tekst dienen woorden als "moeten" waar mogelijk te worden vermeden, aangezien de verplichting al besloten ligt in de aard van de regelgeving. In artikel 3 van het ontwerp dient derhalve te worden geschreven: "..., advies moet worden gevraagd over de aanvragen tot een stedenbouwkundige vergunning of verkavelingsvergunning, wordt ook advies gevraagd bij ...". Dezelfde opmerking geldt voor de artikelen 7 en 14 van het ontwerp.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT, J. SMETS,	staatsraden,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de Mevr. G. Scheppers, adjunct-auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

M. VAN DAMME